

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
słp. 12.

N^{ER} 181.

Pojedynczy numer na wielino-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 6 SIERPNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzien godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
5. 12	27 4. 475	+14. 4	+ 9.0	połud: ws. słaby	pogoda	
3	„ 3. 859	+20. 6	+12.0	wschodni mocny	pogoda z chmur:	
0	„ 3. 261	+22 6	+12,5	„ słaby	„ „	
	„ 3 081	+16 2	+10,0	„ „	Pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 3 SIERPNIA.

ROZKAZ DZIENNY.

W kwaterze głównej dnia 1 Sierpnia
w Warszawie 1831 r.

Obok dotkliwej straty, jaką woyska nasze poniosły przez schronienie się na ziemię pruską części korpusu na Litwie działającego, podobają się Opatrzności niepozostawić nas bez pociechy, i oręża naszego bez sławy.

Jenerał Dembiński pamiętny na hasło Polaka: zwyciężyć lub umrzeć, bez względu na niebezpieczeństwa, jakie mu groziły, postanowił z oddziałem swoim, równym z dowodzącym ożywionym duchem, niesłuchać jak głosu honoru i z bronią w ręku przerznąć się przez zastępy kilkakroć silniejszego nieprzyaciela.

Jakoż Bóg ojców naszych uwieńczył pomyślnym skutkiem to śmiałe przedsięwzięcie wiernych przysiędze, wiernych swej ojczyźnie synów, jenerał Dembiński wraz z oddziałem swoim wśród ciągłych niebezpieczeństw, zdołał sobie otworzyć drogę z po-

środku licznvch woysk nieprzyacielskich, któremi zewsząd był otoczony, a tem samem ocalić oyczyźnie godnych iey obrońców.

Podając do wiadomości woyska tak świetnie dokonany czyn jenerała Dembińskiego, który pod każdym względem chlubę mu przynosi, pospieszam oraz oddać również zaszczytne pochwały kapitanowi Jasiukowi z pułku 5 ułanów, tudzież podporucznikowi Skotnickiemu z pułku 1 ułanów, z których każdy przekładając śmierć nad oddanie się w ręce nieprzyaciół, iakkolwiek na czele garstki walecznych, zdołali jednak przedrzeć się przez liczne hufce i połączyć na ziemi oyczystey z współtowarzyszami broni. Uważając za miły dla siebie obowiązek wynagrodzić chlubny postęppek pomienionych officerow, udzieliłem tak świetnie zasłużoną ozdobę krzyża złotego woyskowego, kapitanowi Jasiukowi, równie iako i podporucznikowi Skotnickiemu, który na stopień kapitana posunętym zostaje; a nadto przeznaczyłem dla każdego z tych dwóch oddziałów, po 3 krzyże srebrne, dla podofficerow i żołnierzy, którzy przez wybór kolle-

gdw swoich za najgodniejszych tej ozdoby
uznani będą.

NACZELNY WÓDZ
Siły Zbrojney Narodowej
(polp:) SKRZYŃECKI.

Za zgodność z *Oryginałem*:

Szef Sztabu głównego
Generał Dywizyi Tomasz Łubieński.

Wczoraj Rząd Narodowy, odebrał od swoich agentów za granicą, doniesienia, o bliższej interwencji Francji i Anglii, a nawet Austrii, w sprawie naszej. Zwołano natychmiast kommisye seymowe do spraw dyplomatycznych, i delegacyą izby poselskiej, do ostatniej rady wojennej obroną. Po naradzie kilku godzin, której skutek nie może być na teraz wiadomy, wyszli reprezentanci uradowani, z ufnością w Boga, w sprawiedliwość świętej naszej sprawy, w mężstwo nieporównanego wojska naszego, i w talenta i szczere chęci Naczelnego Wodza. Odbędzie się tymczasem nabożeństwo, dla uproszenia zwycięstwa. Upadniemy wszyscy na kolana przed Królem Królów i zawołamy: "O Boże ojców naszych! zbliża się wielki i stanowczy dzień. Okryj nas tarczą swoją: prowadź do zwycięstw i chwały; ulituj się nad twoim niegdyś wbranym ludem, i dokonaj wielkiego dzieła, które Twoja Wszechmocna rozpoczęła ręką!,,

Listy wczorajsza pocztą z Berlina odebrane niewspominała o śmierci cesarza Mikołaja, ale o tem, że mocno jest chory.

Brześć nie jest wzięty; ale wyjaśnia się spieszny odwrót Golowina z pod Siedlec. — To się Dembiński przez Bug przeprawiał, i Rosyjanie byli w obawie, aby na nich z tyłu nie uderzył i nie rozbił. Ten waleczny dowódca przysłał wczoraj swego adiutanta z oznajmieniem, iż się zbliża do stolicy z swoim korpusem. Onegdaj był w Stoczku za Liwcem, i dziś lub jutro może być w bliskości Pragi, jeżeli nie uderzy na Golowina, którego miał ochotę przepłoszyć.

Tak więc ów Dembiński, o którym gazety pruskie pisały, to że obtoczony przez Rosyjan w lasie, to że pobity i zaledwie ma 1200 ludzi a na reszcie, że już i w niewolę zabrany; — uratował oczywiście przeszło kilku tysięczny korpus mężnych obrońców; i wraca okryty chwałą nadzwyczajnego czynu swojego. — Obciążony czterech kroć liczniejszą siłą, bez żywności, bez amunicyi, odbył stumilowy pochod wśród ciągłych boiów. W pierwszej dobie po rozłączeniu się swoim z *Gelgudem*, umiał się dwa razy przerzynać przez korpusy rosyjskie i uszedł mil 15. Rozbił potem wszystko co się nawinęło, zabierał amunicyą, chwycił jeńców i wiedzie ich z sobą, ranionych nawet swoich uprowadza troskliwie wśród korpusu. Ma przy sobie prócz oddziałów jazdy kaliskiej, poznańskiej, i piechoty 18 pułk strzelców żmudzkich i jazdę żmudzką; złączył się także z nim pułkownik Różycki.

Ukochany i waleczny generał Szembek, złożony słabością, bawi jeszcze na wol: za polepszeniem stanu zdrowia, pospieszy do szeregów, choćby jako ochotnik, a nawet, iak się wyraża w liście pisanym do jednego z przyjaciół: "choćby na podchorążego do popołudniowego ruszenia; dla kochanej oyczyzny, trzeba wszystko poświęcić, i wszystko znosić.,,

Główna kwatera feldmarszałka Paszkiewicza ma być w Kutnie; W. x. że Michał dowodzi przednią strażą, a generał Witt atak-gardą.

W Toruniu znajduje się intendentura rosyjska, zupełnie u rg nizowana.

W obwodzie lipnowskim Rosyjanie okropnie swoich ebozów zostawiają ślad; po parę set trupów cholerycznych leży po polach, po zbożach; Rosyjanie nie grzebał ich przez obawę zarazy, toż samo i widać u nas. Leżą więc na pastwę ptów i drapieżnego piasłwa, napędzając powietrze zjadliwemi wyziewami.

Mieszkańcy Memla, bardzo się okazują go-

Ścinnymi dla żołnierzy z korpusu *Gielguda*, którzy wkroczyli do Pruss. Officerowie zaś pruscy, dają dowody współczucia bardzo silnego, dla nieszczęśliwych braci naszych.

Przybyły do Brodów znakomity Rossyanin zapewnił, iż liczny oddział rekrutów zbrany z dobr hrabiny *Branickiej* i odsyłany do armii rosyjskiej, połączył się z powstańcami polskimi.

Dziennik francuzki *Messenger*, umieścił o Polsce artykuł, który powszechną na siebie zwrócił uwagę w Anglii i Niemczech. Mówi tam, że walka w Polsce za daleko jest już posunięta, a innego przewidywać jej końca nie można, tylko zupełne oddzielenie Polski od Rosyi. Odpowiadając na głównych mocarstw zająć się bezzwłocznie tą sprawą, tak jak Belgja. Tylko mocno obrażona duma i miłość własna Moskwa, wstrzymuje go od zrozumienia swojej pozycji; inne mocarstwa powinny go nakłonić do pojęcia stanu rzeczy.

(A. N.) Artykuł w *Gazecie Auszburgskiej* od granic Polski z d. 12 Lipca donosi: że Paszkiewicz użył wszelkich sił, aby wziąć Warszawę i jednym zamachem stłumić powstanie Polski. Przypomnimy sobie, że i poprzednik jego podobne miał zamiary, które się rozbiły o jego męstwo naszych Rycerzy, i że laury zabalkańskie zwiędły na brzegu Wisły. — Mielimy tylko wszyscy iedną nieugiętą niczem wolą wywalczenia niepodległości Polski, a skutek pomyślny niezawodnie uwieńczy nasze usiłowania. Lecz gdyby nawet, czego przypuścić niemożna, znieść ducha i zapach naszych walecznych, los wojny był nam nieprzychylny, czyżliż dla tego melibyśmy rozpacząć? Nie. — Ale iedynie przez sprężystość i wytrwałość możemy osiągnąć najwyższe dobro ziemskie: wolność narodową i wszystkie jej towarzyszące swobody. Najnowsza historia wielkie nam przedtawia przykład, co zdoła lud, którego wszystkie chęci do iednego dążą celu. Właśnie mam

przed oczyma pamiętnik officera francuzkiego z czasów wojny hiszpańskiej. — Wygiętek z niego może nam posłużyć za wzór miłości ojczyzny i poświęcenia się:

“Pod ciągłym ogniem rozłożonych w skałach *Gieryllasów* utraciwszy przeszło 40 ludzi, ubitych przez niewidzialnych strzelców, przybyliśmy do *Torquemada*. Już tam była przed nami dywizja *Lasalla*, znaleźliśmy okropny obraz spustoszenia; miasto w najściślejszem znaczeniu w gruzach, ani iednego mieszkańca. Po kilku godzinach spoczynku odebrałem rozkaz pospieszenia do *Palencia*, gdzie się właśnie nowy bój rozpoczynał. Dla utrzymania komunikacji zostawiłem wachmistrza i 25 dragonów. Przybyłem za późno, już bitwa była rozstrzygnięta, nieprzyjaciel pierchnął za zaskię, których my z kawalerją przebydź niemożliśmy. Młody dobosz nieprzyjacielski niezdolny uysć, prosił o przebaczenie i rzuciwszy czako w górę zawołał *viva Napoleon!* Stary officer hiszpański usłyszał jego wyrazy, a chociaż sam już się był schronił, powraca, mówiąc *muera el traidor* (niech ginie zdrajca) przebiega dobosza i sam pada pod naszymi razami.,,

“Nazajutrz powracam do *Torquemada*, nie zastałem moich dragonów, lecz tylko starego chorego *Alkade*, jego brata i małego chłopca, ktorzymi oświadczyli, że niema dragonów. Zdziwiło mię to niezmiernie. Nie znaleźliśmy żadney żywności; kazałem jej szukać. Po kilku chwilach ieden z żołnierzy znalazł w ogrodzie darń poruszony. Przywołał towarzyszków, kopią i znużyli dragonów z urniętymi głowami. Brat *Alkade* badany, oświadczył obojętnie, że zadawszy im na sen, wszystkich zgładził nawadzą (obóz czyli bardziej *kordelas* 2 stop długości). *Alkad* odezwał się w tej chwili: dodać żeś to uczynił z mego rozkazu i że tak każdy prawy Hiszpan czynić powinien z najeźdnikami. — Kazałem obudwóch powiesić, przed

wykonaniem wyroku usiłovali się i z największym poświęceniem się ponieśli karę. „

Tak działali Hiszpanie! skutek ich usiłowań wiadomy; zwyciężkie w otwartym boju zastępy ówczasowego pogromcy świata, niepokojone wszędzie i w każdym miejscu, musiały ustąpić. Hiszpania zachowała tron niewdzięcznemu tyranowi.

Kiedy potężny władca zimney północy, niemogąc w otwartym boju pokonać Polaków, dopuszcza się wszelkich bezprawd i przekupstw, kiedy niegodnymi środkami stara się wpływać na umysły słabe, my powinniśmy użyć wszelkiej służącej nam broni. Pomniemy na rzeź Pragi, na świeżo dokonane w Oszmianie morderstwa; w tenże niezawodnie wszystkie nasze znikną skrupuły.

Zarzucono rewolucyi Kościuszki, że przez zbytnią delikatność, przez pobłażanie nępdła. Niedozwolmy aby potomność opłakując błędy nasze, zmuszoną była wyznaczyć żeśmy nawet ze smutnego przykładu korzystać nie mieli. Nieodciągamy wyroków na zdrajców, nieprzewożmy ich w miejsca, gdzieby nieprzyjaciel łatwo mógł przychylnych sobie ośwobodzić. A ponieważ pokazuje się, że między przybranymi równie jak i własnymi dziećmi oyczyzna ma synów niegodnych, przestrzegamy wzajemnie naszych czułości, niebędziemy dla tego szpiegami, bo to uczynimy dla dobra powszechnego, a nie dla pozyskania orderów, dostoięństw lub nikczemnego złota. Neupadnie Polska byleśmy i wszyscy szczerze i silnie wspierali, byleśmy się wyrzekli osobistych widoków i postępowali tak, jak przystoi na prawych Polakach.

K. G.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LONDYN 22 Lipca. — Tak Gazeta Times, jako też Kurjer oświadczają się najmocniej za interwencją na korzyść Polski. Pierwsza mniema, iż równowaga Europy i świętość traktatów wymagają takiego wdania się; Ku-

ryer zaś przydaie, iż pytanie to nie daie się już ograniczać na tak zwanem Królestwie Polskiem. Traktat łączący Polskę z Rossyą powinien być nareszeie rozwiązany. Tymczasem obowiązkiem iest naszym, zasłonić od rzezi tych, którzy podnieśli chorągiew prawego powstania. Pierwszy krok należy uczynić przeciw Prussom, i Dworowi Berlińskiemu położyć za wyraźny warunek dalszego trwania pokoju, aby Cesarzowi Rossyjskiemu ani pośrednio, ani bezpośrednio nie usiłował utatwić ujarzmienia Polski.

Dziennik Londyński Cour-journal utrzymuje, iż wie z autentycznego źródła, że Francya zażądała od Rossyi wstrzamania rozlewu krwi w Polsce, i przyznania konstytucyi przyrzeczonej przez Alexandr, dodając do niego nowe zapewnienia.

Słychać mocno o zbrodniem wdaniu się Anglii, Francyi a podobno i Austryi na rzecz Polski, co usprawiedliwiają przykładem podobnego postępowania wielkich m carstw przeciw Perсії, dla położenia końca rozlewowi krwi w Grecyi, do czego ieszcze przyłącza się zataimowanie postępów cholery.

Rzym 10 Lipca. — Oryciec S wydał na dniu 5 t. m. nową konstytucyą prowincjonalną dla państwa k ścielnego. Całe państwo, oprócz miejsc należących do Comarca di Roma, podzielone będzie na delegacye, które znówu dzielić się mają na gubernie pierwszego i drugiego rzędu. Przywrócone zostały znowu Delegacye Camerino i Civita-Vecchia, trzecia z 6, ze stolicą Orvieto iest nowo ustanowiona. Każdemu delegatowi dodana będzie rada przybożna (congregazione governanti) ze 4ch przez papieża mianowanych członków, a odnawiana co trzy lata. Oprócz tego, będą rady gminne z 16 do 48 członków, stołownie do 1 czyby mieszkańców od 1000 do 10,000 i więcej. W każdej delegacyi w mieście stołecznem zbierać się będą corocznie pod prezydencyą delegata rodzaj prowincjonalnego zgromadzenia stanów (consigli provinciali) i odbywać się ma przez dni 14. Deputowanych (consiglieri) w tym celu wybierać będą rady gminne w ten sposób, że z podanych przez nich 3ch kandydatów, Papież jednego będzie mianował. Z 20,000 dusz, ieden deputowany wybrany będzie. Narady odbywać się mają przy zamkniętych drzwiach, a postanowienia uchwalone będą sekretniei głosami i większością. Co dwa lata naradzające się osoby będą zmieniane.